REJESTR DOTYCZY:

1 KACZMAREK Władysław

s/c ..... i .....

z d. .....

* 2o czerw. 1899 w Wolsztynie z.poznańskiej

kraj: POLSKA

-+ 19 m.ja 1964 w Londynie

kraj: UK

pochowany: w Wolsztynie

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

75 / 64

Nota zamieszczona:

w tomie I

czesci pierwsza

Indeks

VIRTUTI MILITARI /1920/

ARMIA - ppłk dypp.

odz.bryt. O.B.E. /1946/

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

Kombatancki Rozdzielczy Komitet Pomocy Społ.

* Wykaz własny odzm orderami ocymi

znak rozpoznawczy

437
406

Uwagi:

~~xxxxxxxxxx~~ Brak w SKO

ostatni adres= 186 Holland Rd., London W14

Nota:

Przypisy:

1157 ~~834~~ ~~823~~ – syn w UK.
odznaczony bryt. O.B.E. /1946/
w G.K. nr 279 błąd w dacie smierci: ~~19~~ ~~19~~ ~~26~~ 26.5.64, zamiast 19.5.64

Źródła i bibliografia: | **znak rozpoznawczy**

Dziennik Polski – nekrologi:	
1.6.64 – grono przyjaciół	
4.6.64 – żona, sy	18/1 i 4.VI.64/
RO32,7o,561, of.sł.st. kpt. 1.1.29 /* 2o.6.1899/	
VM.KW4,KZsr. 31 pp.	120/32/
W 5o-lecie powstania WSW w Wie s. 389,431,460	289
Goniec Karpacki nr 279 – nekrologia /błąd w dniu smierci 26, zamiast 19 /	25/ nr 279/
Kartoteka ofic.łączn. PKPR przy London Appointment Office	4o2

4/6

Ś.† P.

ppłk. dypl. Władysław Kaczmarek

ur. 20 czerwca 1899 w Wolsztynie, woj. poznańskie, powstaniec wielkopolski, uczestnik wojen 1919-20 i 1939-45, kawaler orderu Virtuti Militari, odznaczony 4-krotnie Krzyżem Walecznych, srebrnym Krzyżem Zasługi i O.B.E., zmarł 19 maja 1964 w Londynie. Egzekwie odbędą się w sobotę 6 czerwca w kaplicy zakładu pogrzebowego Ballarda o godz. 11.15. Msza św. w kościele św. Andrzeja Boboli w niedzielę 7 czerwca godz. 10. We wtorek 9 czerwca przewiezienie zwłok do grobu rodzinnego w Wolsztynie. Pogrążeni w głębokim smutku

ŻONA, SYN i RODZINA ZA GRANICĄ i w KRAJU

9112

4/6 402 P

Ś.† P.

WŁADYSŁAW KACZMAREK

Powstaniec Wielkopolski, uczestnik obu wojen światowych, kawaler orderu Virtuti Militari, 4-krotnie Krzyża Walecznych i wielu innych, zasnął w Panu po długich, ciężkich cierpieniach w dniu 19 maja 1964 w Londynie.

O bolesnej tej stracie serdecznego kolegi zawiadamia

GRONO PRZYJACIÓŁ

O mszy św. i dniu pogrzebu nastąpi oddzielne zawiadomienie.

9096

15/64

167

KACZMAREK . WLADYSLAW

86, HOLLAND ROAD,
W. 14

M.

20. 6. 1899

P/6537

Ppiw PKP.R — marr. 49. Żona tu. (ang)

oficer zaw.

Ang. b. Lower Lert.
Wiem. ~~franc~~ A. Franc tr.

Trzeba powiadomić kut. marca — pilnie.

Ś. P. WŁADYSŁAW KACZMAREK

Dnia 26 maja 1964 roku zmarł w Londynie, po długiej i ciężkiej chorobie, ppłk dypl. Władysław Kaczmarek, zastępca dowódcy 1 Brygady S.K. naszej Dywizji.

Urodzony 20 czerwca 1899 r. w Wolsztynie, woj. Poznańskie.

Jako uczeń wolsztyńskiego gimnazjum bierze udział w strajku szkolnym, skierowanym przeciwko germanizacyjnym zarządzeniom ówczesnych władz pruskich. W roku 1917 powołany do armii niemieckiej, przerywa naukę w gimnazjum w Wolsztynie i zostaje skierowany na front zachodni.

W roku 1918, będąc na urlopie w rodzinnym mieście, przyłącza się do konspiracyjnych niepodległościowych przygotowań przeciw Niemcom, biorąc później czynny udział w wybuchu Powstania Wielkopolskiego, w oddziale organizowanym przez kapitana Siudę w Wolsztynie.

Po ukończeniu szkoły oficerskiej w Poznaniu, przez pewien czas jest dowódcą plutonu i instruktorem w szkole podoficerskiej w Biedrusku. Bierze udział w walkach macierzystego 56 Wielkopolskiego Pułku Piechoty i 106 Ochotniczego Pułku Piechoty w kampanii 1919-1920 roku na Kijów i w odwrocie ku Wiśle. A następnie w uderzeniu z nad Wieprza aż do bitwy niemeńskiej. W odwrocie z pod Kijowa, przez kilka godzin, ze swoją kompanią i przydzielonymi karabinami maszynowymi, skutecznie osłania skrzydło polskie przed oskrzydleniem go przez dywizję sowiecką. Za tą kampanię porucznik Władysław Kaczmarek zostaje odznaczony orderem Virtuti Militari 5 klasy i czterokrotnie Krzyżem Walecznych.

Po wojnie służy nadal w 56 Pułku Piechoty, a kolejno w 31 Pułku Strzelców Kaniowskich w Łodzi, przechodząc kolejno wszystkie szczeble dowodzenia, i kończąc w międzyczasie kurs łączności w Zegrzu, i kurs szkoły strzelania piechoty w Toruniu. W roku 1929 zostaje odkomenderowany na jakiś czas do Sztabu Głównego, do prac specjalnych, po czym wraca do pułku do Łodzi. W roku 1932 kończy kurs dowódców batalionów w Rembertowie, a następnie w roku 1934 dwuletni kurs Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie.

Służbę oficera dyplomowanego rozpoczyna w 7 D. P. w Częstochowie, na stanowisku pierwszego oficera sztabu dywizji. Jakiś czas zostaje przydzielony do Departamentu Piechoty w M. S. Wojsk, w Warszawie, a następnie już w stopniu majora pełni służbę w Sztabie Głównym, specjalizując się w wojskowej problematyce Niemiec.

Po kampanii wrześniowej jest oficerem Sztabu Naczelnego Wodza w Paryżu, a potem w Londynie. Jako delegat Szefa Sztabu N. W. melduje się u dowódcy Armii Polskiej na Środkowym Wschodzie u generała Andersa, skąd, po wykonaniu powierzonego zadania, powraca ponownie poprzez Afrykę, do Londynu.

W roku 1940 zostaje mianowany podpułkownikiem.

W roku 1944, po ukończeniu amerykańskiego kursu dla oficerów sztabu generalnego w Kansas, na własną prośbę zostaje przydzielony do 2 Korpusu we Włoszech, gdzie jest zastępcą szefa oddziału operacyjnego w bitwach od Monte Cassino po Bolonię.

Po zakończeniu działań wojennych zostaje mianowany zastępcą dowódcy 1-szej Brygady Strzelców Karpackich, z którą przybywa do W. Brytanii.

Nie spełniły się jego marzenia żołnierskie.

Po 25 latach służby na obczyźnie wrócił do Kraju już po śmierci.

Zwłoki ś. p. ppłk. W. Kaczmarka zostały przewiezione z Londynu do Polski i złożone w grobie rodzinnym w Wolsztynie, wśród przodków oraz brata, który poległ w r. 1920.

Pozostawił w żałobie wdowę, syna z żoną i wnuczkę.

Odznaczony był ś. p. ppłk W. Kaczmarek — Virtuti Militari 5 klasy, 4-krotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Walecznych za rok 1940, i brytyjskim O.B.E., oraz innymi medalami i gwiazdami.

Cześć Jego pamięci!

Goniec Kargowski 2(279), 1964